

Standardy Ochrony Małoletnich w MGKS “Huragan Pobiedziska”

I. Wprowadzenie

II. Pojęcia i definicje

III. Zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu do stosowania standardów

IV. Formy nadużyć i ich rozpoznawanie

V. Zasady bezpiecznej rekrutacji pracowników

VI. Zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim a personelem – zachowania niedozwolone wobec małoletnich

VII. Zasady bezpiecznej relacji dziecko-dziecko. Zachowania niedozwolone małoletnim

VIII. Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet

IX. Zasady ochrony wizerunku i danych osobowych dzieci

X. Jak rozpoznać przemoc wobec małoletniego?

XI. Prawny obowiązek powiadomienia o przemocy stosowanej wobec dziecka

XII. Procedura interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka przez osobę ze środowiska rodzinnego

XIII. Procedura interwencji w sytuacji krzywdzenia dziecka przez pracownika Klubu

XIV. Procedura interwencji w sytuacji krzywdzenia dziecka w Klubie przez rówieśników

XV. Procedura postępowania w przypadku cyberprzemocy i stalkingu

XVI. Ważne telefony i adresy

XVII. Monitoring stosowania Standardów Ochrony Małoletnich

XVIII. Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego

XIX. Zasady udostępniania Standardów Ochrony Małoletnich

Załącznik nr 1 – Karta interwencji

Załącznik nr 2 – Oświadczenie o niekaralności i zobowiązaniu do przestrzegania podstawowych zasad ochrony

Załącznik nr 3 – Monitoring standardów – ankieta

Załącznik nr 4 – Wzór notatki służbowej

Załącznik nr 5 – Oświadczenie pracownika

Załącznik nr 6 – zakres danych pracownika niezbędnych do sprawdzenia w Rejestrze Sprawców Przepływów na Tle Seksualnym

Załącznik nr 7 – Wzór zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

Załącznik nr 8 – Wzór wniosku o wgląd w sytuację rodzinną dziecka

Załącznik nr 9 – Plan pomocy dziecku

1. Wprowadzenie

Naczelną i niepodważalną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników Miejsko – Gminnego Klubu Sportowego “Huragan” Pobiedziska jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie, poprzez wspieranie go w rozwoju i rozpoznawaniu jego potrzeb. Mając na uwadze, że dziecko wymaga szczególnej opieki i troski, w tym właściwej ochrony przed krzywdzeniem, został stworzony niniejszy dokument. Niniejszy dokument skierowany jest do pracowników Klubu, uczestników zajęć oraz rodziców. Dokument został zredagowany, by zyskać poczucie pewności, że nasz Klub zawsze będzie podejmował wszelkie możliwe działania, aby zapobiegać krzywdzeniu dzieci.

Niniejszy dokument stanowi ramy zapewniające, że dzieci są chronione podczas uprawiania sportu w naszym Klubie. Standardy Ochrony Małoletnich będą wspierane przez kodeksy postępowania, wytyczne i procedury. Dotyczą one wszystkich osób poniżej 18. roku życia, bez jakiegokolwiek dyskryminacji. Uznajemy, iż niektóre dzieci mogą być szczególnie narażone na nadużycia i jesteśmy świadomi odpowiedzialności za dbanie o ich integrację, bezpieczeństwo oraz dobre samopoczucie podczas sportu i rekreacji. Poprzez swoje działania Klub “Huragan” Pobiedziska kładzie nacisk na środki zapobiegawcze, w celu zmniejszenia ryzyka, oraz odpowiedzialne działania, aby zapewnić, że wszelkie incydenty są rozwiązywane efektywnie. Pragniemy, aby ten zestaw narzędzi był żywym dokumentem, który będziemy regularnie aktualizować.

Standardy Ochrony Małoletnich dotyczą następujących osób (nie jest to wyczerpująca lista):

- trenerów/instruktorów,
- personelu medycznego,
- pracowników, administratorów i koordynatorów,
- wolontariuszy,
- rodziców/opiekunów,
- podmiotów współpracujących,
- agentów,
- sędziów,
- organizatorów obozów sportowych,
- personelu pomocniczego.

Każda osoba zaangażowana w działalność sportową jest odpowiedzialna za to, żeby był on bezpieczny i pełny radości dla dzieci.

2. Pojęcia i definicje

Dokument ten reguluje procedury ochrony dzieci przed krzywdzeniem, rozpoznawanie i reagowanie na niepokojące sytuacje, w określony procedurami sposób postępowania. Ilekroć w niniejszych procedurach jest mowa o:

- **krzywdzeniu dziecka** należy rozumieć - każde zamierzone lub niezamierzone działanie oraz zaniechanie działań ze strony osoby dorosłej, które ujemnie wpływa na rozwój fizyczny lub psychiczny dziecka (definicja WHO). Krzywdzenie dzieci to też bezczynność społeczeństwa lub instytucji, a także rezultat takiej bezczynności, który ogranicza równe prawa dzieci i zakłóca ich optymalny rozwój. Można wyróżnić następujące wymiary zjawiska krzywdzenia dziecka:
- **przemoc psychiczna** - przymus, groźby, obrażanie, wyzywanie, ocenianie, krytykowanie, straszenie, szantażowanie, krzykzenie, wyśmiewanie, lekceważenie,
- **przemoc fizyczna** - szarpanie, kopanie, popychanie, policzkowanie, przypalanie papierosem, bicie ręką przy użyciu przedmiotów, klaps,
- **przemoc seksualna** - gwałt, wymuszanie pożycia seksualnego, wymuszanie nieakceptowanych zachowań seksualnych,
- **przemoc ekonomiczna** - unikanie płacenia alimentów, zakazywanie członkowi rodziny pracy lub edukacji w celu zdobycia zatrudnienia, przywłaszczanie do swoich celów wspólnych środków na utrzymanie rodziny,
- **zaniedbanie** - głodzenie, niedostarczanie odpowiedniej ilości jedzenia, nieodpowiednia higiena lub jej brak, niezgłaszanie się z dzieckiem do lekarza (gdy tego wymaga), brak leczenia mimo zaleceń lekarzy, niedopilnowanie w kwestii edukacji, brak przejawiania zainteresowania, w jaki sposób dziecko spędza wolny czas, jaki ma zainteresowania, problemy oraz potrzeby,
- **alienacja rodzicielska** - ograniczenie kontaktu i izolowanie dziecka od drugiego rodzica, odcinanie drugiego rodzica od informacji dotyczących dziecka, wymazywanie drugiego rodzica z życia dziecka, niszczenie zdjęć i pamiątek, przedstawianie drugiego rodzica w złym świetle, zakazywanie dziecku swobodnego mówienia i wyrażania miłości do drugiego rodzica;
- **przemocy domowej** - należy przez to rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:
 - narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
 - naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną,
 - powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę,
 - ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
 - istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej;

- **opiekun** - oznacza każdą osobę dorosłą, która towarzyszy dzieciom podczas każdej aktywności sportowej, w tym podczas treningu, meczu wyjazdowego lub obozu, która bierze na siebie odpowiedzialność za zapewnienie bezpieczeństwa i realizację celów planowanego wydarzenia;
- **rodzic** - oznacza także opiekuna prawnego dziecka oraz osobę lub podmiot sprawujący pieczę zastępczą nad dzieckiem;
- **sport** - oznacza wszelkie formy aktywności fizycznej, których celem jest wypracowanie lub poprawienie kondycji fizycznej i psychicznej, rozwój stosunków społecznych lub osiągnięcie wyników sportowych na wszelkich poziomach zaawansowania i umiejętności.

Ochrona dzieci i konieczność dbania o ich interesy wynikają z wyjątkowej natury praw dziecka, których spełnienie w dużej mierze zależy od dorosłych. Dzieci są członkami grupy o szczególnie delikatnej kondycji, które nie są w stanie samodzielnie chronić swoich interesów. Głównymi priorytetami w kontekście dobra dziecka są opieka, troska i ochrona.

Pojęcie interesu dziecka odnosi się do zestawu wartości, które są niezbędne dla właściwego rozwoju fizycznego, emocjonalnego, intelektualnego i moralnego dziecka, przygotowując je jednocześnie do życia w społeczeństwie. Warto podkreślić, że dzieci posiadają niezbywalne prawa, takie jak prawo do szacunku i ochrony godności osobistej.

W kontekście sportu i rekreacji, ochrona dzieci jest warunkiem niezbędnym do tego, aby dzieci czerpały przyjemność z uprawiania sportu jako hobby i mogły dorastać jako sportowcy. Promowanie aktywnego stylu życia u dzieci, jednocześnie zapewniając im bezpieczeństwo i ochronę ich praw, przyniesie wymierne korzyści zarówno w sferze wyników sportowych, jak i społecznych.

3. Zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu do stosowania standardów

Zarząd Klubu jest odpowiedzialny za przygotowanie pracowników do stosowania Standardów Ochrony Małoletnich. Do zadań Członków Zarządu, należy:

- przygotowanie pracowników do stosowania Standardów Ochrony Małoletnich,
- ustalenie planu szkoleniowo-edukacyjnego,
- ustalenie form prowadzenia szkoleń i form przygotowywanych dokumentów edukacyjnych,
- szkolenie pracowników ze stosowania Standardów Ochrony Małoletnich,
- opracowywanie i przekazywanie materiałów edukacyjnych pracownikom,
- odbierania od pracowników oświadczenia o zapoznaniu się z zasadami ochrony małoletnich i zobowiązaniu do ich stosowania,
- dokumentowanie czynności notatkami służbowymi lub w inny sposób określony w wewnętrznych regulacjach.

4. Formy nadużyć i ich rozpoznawanie

Nadużycia mogą występować w różnych formach:

- Nadużycia fizyczne:
 - ✓ Przemoc fizyczna – jedna z najłatwiej rozpoznawalnych form. Może przejawiać się m.in. w uderzaniu, potrząsaniu, szczypaniu, gryzieniu, podduszaniu lub innym działaniu, które powoduje obrażenia fizyczne, pozostawia ślady lub powoduje ból.

PRZYKŁADY:

- Uderzanie dziecka przez trenera, ponieważ nie słucha, przeszkadza w treningu;
 - Popychanie;
 - Zachęcanie dzieci do agresywnej zabawy, bez względu na ryzyko zranienia siebie lub innych osób.
-
- Nadużycia seksualne:
 - ✓ Wykorzystywanie seksualne - wykorzystywanie seksualne to każdy rodzaj kontaktu seksualnego między osobą dorosłą, a małoletnią, tj. młodszą niż 18 lat, między znacznie starszym dzieckiem, a młodszym dzieckiem. Niedopuszczalne jest także robienie nieprzyzwoitych zdjęć dzieci, angażowanie dzieci w oglądanie takich zdjęć lub czynności seksualnych oraz zachęcanie dzieci do zachowywania się w sposób niewłaściwy seksualnie. Komentarze o charakterze seksualnym pod adresem innych osób są również formą wykorzystywania seksualnego. Nawet jeśli osoba poniżej 18. roku życia wyraża zgodę na czynność seksualną, to nadal zachowanie spełnia przesłanki wykorzystywania.

PRZYKŁADY:

- fotografowanie nagich lub przebierających się dzieci w szatni;
 - rozpoczęcie relacji seksualnej z zawodnikiem/zawodniczką;
 - komentowanie tego, jak jest „dobrze rozwinięta” fizycznie dziewczynka uprawiająca sport;
 - wymaganie od dziecka kontaktu fizycznego wykraczającego poza potrzeby gry, twierdząc, że służy to dobru zawodnika/zawodniczki.
-
- Nadużycia psychiczne:
 - ✓ Przemoc emocjonalna, psychiczna lub werbalna - Przemoc emocjonalna występuje, gdy osoba dorosła stale wyraża dezaprobatę wobec dziecka, grozi mu lub wyklucza je z określonych aktywności, co skutkuje obniżeniem poczucia własnej wartości. Trenerzy i opiekunowie stanowią istotne postacie w życiu dzieci, pełniąc role autorytetów w dziedzinie sportu oraz wzorów do naśladowania. Krytyka sama w sobie nie jest nieodpowiednia. Wręcz przeciwnie, jest istotna dla procesu nauki, rozwoju i doskonalenia dzieci. Podobnie, żarty i humor mają znaczenie w budowaniu więzi

międzyludzkich i poczucia wspólnoty. Kluczową różnicą między przemocą emocjonalną a konstruktywną krytyką polega na tym, że w przypadku przemocy emocjonalnej wykorzystywanie aspektu emocjonalnego przekracza granice akceptowalne. Krytyka traci swój charakter motywujący, a żarty przestają być zabawne. Przemoc emocjonalna może powodować bolesne emocje i szkodzić dziecku tak samo, jak przemoc fizyczna.

PRZYKŁADY:

- krzyczenie na dziecko i używanie języka agresywnego, ironicznego lub poniżającego w szczególności w sytuacjach niepowodzenia sportowego;
 - naśmiewanie się z dziecka i zachęcanie do tego innych zawodników/zawodniczek;
 - faworyzowanie w zespole, tak że niektóre dzieci czują się wykluczone.
- Inne nadużycia:
 - ✓ Zaniedbanie - Zaniedbanie ma miejsce, gdy dorośli nie zapewnia wystarczającego wsparcia emocjonalnego lub umyślnie i konsekwentnie nie zwraca uwagi na dziecko. Zaniedbanie występuje również wtedy, gdy nie zapewnia się dziecku realizacji podstawowych potrzeb, np. nie otrzymuje wystarczającej ilości jedzenia, ubrania, opieki medycznej lub nadzoru.

PRZYKŁADY:

- brak wiedzy rodziców czy opiekunów prawnych, gdzie znajduje się ich dziecko podczas obozów sportowych, meczów wyjazdów, zawodów sportowych;
 - niezapewnienie napojów lub niepozwolenie dzieciom na zaspokojenie pragnienia podczas treningu w upalny dzień;
 - w celu dojazdu dzieci na rozgrywki, korzystanie z transportu, który nie spełnia wymogów bezpieczeństwa
- ✓ Prześladowanie - Chociaż znęcanie się zwykle uważa się za akt dorosłego wobec dziecka, to nadużycia mogą pochodzić również od rówieśników. Przemoc dziecka wobec innego dziecka często jest nazywana prześladowaniem. Prześladowanie może przybierać różne formy. Obejmuje działania fizyczne, takie jak uderzanie, uszkodzenia lub kradzież mienia, aktywność online, takie jak obraźliwe wiadomości, komentarze, posty lub zdjęcia zamieszczane w mediach społecznościowych, akty słowne, takie jak przezywanie. Prześladowanie może być oparte na kryterium płci, pochodzenia etnicznego, seksualności, niepełnosprawności lub poziomie umiejętności sportowych.

NADUŻYCIA W KLUBIE SPORTOWYM

Sam fakt wyizolowania różnych rodzajów nadużyć nie jest wystarczający do pełnego zrozumienia ryzyka naruszeń bezpieczeństwa dzieci. Konieczne jest uwzględnienie okoliczności, w których taka forma nadużycia może wystąpić podczas zajęć sportowych. Trzeba wyjaśnić, w jaki sposób takie naruszenia mogą przybierać różne formy w różnych sytuacjach, aby dokładnie zlokalizować źródło zagrożenia.

- Kontuzje - prawie każdy sport niesie ze sobą pewne ryzyko kontuzji. Niemniej jednak nacisk kładziony na dziecko może wpłynąć na zwiększenie ryzyka urazów lub nasilenia ich skutków, gdy dziecko wykazuje się nieodpowiednią lub nadmierną aktywnością, która nie jest dostosowana do jego wieku i umiejętności. Zachęcanie dzieci do gry w sytuacji kontuzji jest zachowaniem, które absolutnie nie powinno być tolerowane przez trenerów i środowisko sportowe;
- Nacisk na wygraną - dążenie do zwycięstwa stanowi ważny aspekt sportu. Jednak wywieranie presji w celu osiągnięcia korzystnych wyników za wszelką cenę może prowadzić zarówno do szkód psychicznych, jak i fizycznych. Czasem presja osiągnięcia wyników wynika od dorosłych, ale może też wynikać z ambicji samego dziecka lub jego rówieśników. W przypadku dzieci, osiągnięcia sportowe nie powinny nigdy odbywać się kosztem przyjemności i ogólnego rozwój;
- Kontakty fizyczne - pewne sytuacje, takie jak przebieranie się w szatniach, kąpiel po treningu lub meczu mogą zwiększać ryzyko wystąpienia naruszeń. W takich warunkach istnieje możliwość, że osoby dążące do seksualnego wykorzystania dziecka wykorzystają tę okoliczność. Należy zwracać uwagę na poszanowanie prywatności dzieci i ich bezpieczeństwo;
- Relacje – prawidłowe relacje między dziećmi a ich trenerami, koordynatorami, opiekunami lub innymi osobami z Klubu są istotne i mogą być korzystne. Wiele dzieci rozwija bliskie i pełne zaufania relacje, szczególnie z trenerem, który odgrywa istotną rolę w ich życiu, zwłaszcza jeśli nie mają silnych relacji z innymi dorosłymi. Jednak te bliskie relacje mogą również być źródłem krzywdy dla dzieci. Dzieci mogą chcieć spełnić oczekiwania lub życzenia dorosłych. Mogą obawiać się sprzeciwu wobec dorosłego, który jest autorytetem i osobą, w której zaufanie bywa niekwestionowane. Zapewnienie bezpieczeństwa dzieci w piłce nożnej oznacza, że wszyscy, zarówno dzieci, trenerzy, opiekunowie, rodzice, muszą przestrzegać tych samych standardów zachowań i postępowania;
- Dynamika wewnątrz zespołu – bycie w zespole, klubie lub drużynie i poczucie przynależności jest niezmiernie ważne dla budowania pewności siebie u dzieci. "Atmosfera zespołu" odgrywa kluczową rolę w procesie uczenia się dziecka. Chociaż to sami zawodnicy kształtują tę atmosferę, to trener ma ogromny wpływ na to, jakie relacje i nastroje panują wewnątrz zespołu. Przykładowo, jeśli trener swoim postępowaniem daje do zrozumienia, że szanuje każdego zawodnika, a wszelkie formy szykanowania są absolutnie niedopuszczalne, to atmosfera w zespole staje się o wiele bardziej przyjazna i pozytywna. W przeciwnym przypadku, gdy trener bardziej ceniony jest za zwycięstwa niż za rozwijanie umiejętności i zachowań zawodników, może to skutkować samowątpliwością zawodników, a nawet ich wykluczeniem, zwłaszcza tych,

którzy nie osiągają oczekiwanych wyników sportowych. Atmosfera wewnątrz zespołu może wpływać na to, że dzieci zaczynają odczuwać, że nie pasują do zespołu, być może ze względu na swoje pochodzenie lub inne cechy, które wyróżniają je od innych. Tworzenie hierarchii w zespole lub drużynie zwykle ma miejsce, gdy starsi lub bardziej doświadczeni zawodnicy wywierają wpływ na młodszych. To może być korzystne, gdy starsi gracze pełnią funkcję wzorców zachowań, ale może też prowadzić do negatywnych konsekwencji, jeśli młodsze dzieci tolerują prześladowanie, aby zdobyć akceptację starszych kolegów z zespołu.

JAK ROZPOZNAĆ NADUŻYCIA?

Identyfikacja nadużyć bywa trudna i nie zawsze oczywista. W niektórych przypadkach sygnały o nadużyciach pochodzą od świadków, którzy byli naocznie obecni, lub są ujawniane przez inne dzieci bądź dorosłych. Oznaki potencjalnych nadużyć nie powinny być lekceważone, ale zamiast tego należy je dokładnie zbadać i ściśle monitorować. Niebezpieczeństwo nadużyć jest poważne, a niepokojące sygnały powinny być traktowane z uwagą. Dzieci czasami wysyłają sygnały, które mogą wskazywać na możliwe nadużycia, takie jak:

- Niewyjaśnione obrażenia fizyczne, takie jak siniaki, rany, oparzenia papierosem, blizny po samookaleczeniu lub dyskomfort podczas chodzenia;
- Częste i niewyjaśnione schorzenia, jak zaburzenia żołądkowe lub trudności z jedzeniem;
- Nagła zmiana w zachowaniu lub nastroju, takie jak agresja, wycofanie się czy nadmierna nieśmiałość;
- Unikanie konkretnych sytuacji lub osób;
- Nadmierna tajemniczość, np. zaprzestanie dzieleniem się informacjami ze swojego życia lub nagle zamknięcie w obecności dorosłych;
- Ciągłe negatywne autoocenianie, np. dziecko uważa się za bezwartościowe lub bezużyteczne;
- Wydaje się być odizolowane od innych lub nie integruje się z zespołem;
- Wspomina o wykorzystywaniu lub krzywdzeniu;

Nie wolno bagatelizować również zachowań dorosłych, takich jak rodziców, trenerów czy opiekunów, które są obserwowane lub słyszane. Warto zwrócić uwagę na następujące sygnały:

- Wyróżnianie i nierówne traktowanie dzieci, zarówno w formie faworyzowania, jak i karania;
- Nacisk na osiągnięcie wyników, nie zważając na dobrostan i szczęście dzieci;
- Wyrażanie się w sposób negatywny i krytyczny w stosunku do dzieci;
- Używanie nieodpowiedniego języka, włączając w to rozmowy o wyglądzie fizycznym dzieci w sposób seksualny;
- Używanie wulgaryzmów w obecności dzieci;
- Brak zainteresowania tym, co dzieje się z dziećmi, gdzie przebywają i co robią.

5. Zasady bezpiecznej rekrutacji pracowników

Aby zagwarantować bezpieczeństwo dzieci, istnieje potrzeba monitorowania osób zajmujących się aktywnościami dziecięcymi, włączając w to trenerów, koordynatorów, opiekunów oraz osoby z administracji i obsługi.

Od poziomu umiejętności i zaangażowania trenerów, opiekunów i wolontariuszy zależy jakość zajęć sportowych dedykowanych dzieciom. Zapewnienie, że odpowiednie osoby pracują dla Klubu, jest kluczowym elementem tworzenia środowiska, w którym ochrona dzieci jest traktowana poważnie, a dzieci mogą się dobrze i bezpiecznie bawić oraz trenować. Podobnie, przy rekrutacji trenera, poza posiadaniem wszystkich niezbędnych kwalifikacji, powinno upewnić się, że osoba aplikująca jest odpowiednim kandydatem do pracy z dziećmi. Uznano, że osoby wykorzystujące dzieci czasami próbują dostać się do organizacji, w których mogą łatwo uzyskać dostęp do dzieci. Jednak, nawet jeśli dana osoba nie szuka sposobu na umyślne wyrządzenie krzywdy dzieciom, nadal może nie nadawać się do pracy z nimi z powodu braku odpowiednich predyspozycji, temperamentu lub niezbędnej cierpliwości. Konieczne jest podjęcie kroków w celu zapewnienia, że rekrutacja – zarówno stałego personelu, jak i wolontariuszy – jest bezpieczna pod względem ochrony dzieci. Już sam fakt, że organizacja jest świadoma tego ryzyka, może zniechęcić nieodpowiednie osoby do ubiegania się o stanowisko. Celem bezpieczniejszej rekrutacji kadr jest podjęcie działań, które mają na celu zmniejszenie prawdopodobieństwa zatrudnienia niewłaściwej osoby.

Klub może prosić kandydata/kandydatkę o przedstawienie referencji od poprzedniego pracodawcy lub o podanie kontaktu do osoby, która takie referencje może wystawić. Podstawą dostarczenia referencji lub kontaktu do byłych pracodawców jest zgoda kandydata/kandydatki. Niepodanie takich danych w świetle obowiązujących przepisów nie powinno rodzić dla tej osoby negatywnych konsekwencji w postaci np. odmowy zatrudnienia wyłącznie w oparciu o tę podstawę.

Przed dopuszczeniem pracownika do wykonywania obowiązków związanych z pracą z małoletnim jest zobowiązana sprawdzić osobę zatrudnioną w **Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym**. Wydruk z Rejestru przechowywany jest w aktach osobowych pracownika lub analogicznej dokumentacji dotyczącej wolontariusza/osoby zatrudnionej w oparciu o umowę cywilnoprawną.

Trenerem lub instruktorem sportu w sportach, w których działają polskie związki sportowe może być osoba, która nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo, dlatego też kandydat na takie stanowisko musi przedłożyć informację z **Krajowego Rejestru Karnego**.

Każdy przyjmowany pracownik do MGKS “Huragan” Pobiedziska zostaje zapoznany z niniejszymi procedurami. Oświadczenie o zapoznaniu pracownika ze Standardami zostaje dołączone do akt osobowych pracownika. Wzór oświadczenia stanowi załącznik do niniejszych standardów.

6. Zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim a personelem – zachowania niedozwolone wobec małoletnich

Nadrzędnym celem wszelkich działań podejmowanych przez personel Klubu jest promowanie dobra dziecka i jego najlepszego interesu. Personel traktuje każde dziecko z szacunkiem, dbając o jego godność oraz potrzeby. Absolutnie niedopuszczalne jest stosowanie przemocy w jakiegokolwiek formie wobec dziecka. Personel w pełni przestrzega obowiązującego prawa, wewnętrznych przepisów instytucji oraz swoich kompetencji w celu osiągnięcia tych celów. Zasady tworzenia bezpiecznych relacji z dziećmi obowiązują wszystkich pracowników, stażystów oraz wolontariuszy i są potwierdzone przez podpisanie odpowiedniego oświadczenia

Pracownicy Klubu zobowiązani są do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi. Należy za każdym razem rozważyć, czy reakcja, komunikat lub działanie wobec dziecka jest adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci.

Pracowniku! Działaj w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji Twojego zachowania.

KOMUNIKACJA Z DZIEĆMI

- W komunikacji z dziećmi zachowuj cierpliwość i szacunek.
- Słuchaj uważnie dzieci i udzielaj im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku, ewentualnej niepełnosprawności i danej sytuacji.
- Nie wolno Ci zawstydzać, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecka. Nie wolno Ci krzyczeć na dziecko w sytuacji innej niż wynikająca z bezpieczeństwa dziecka lub innych dzieci.
- Komunikuj się z małoletnimi w sposób konstruktywny, odpowiedni na do ich wieku.
- Nie wolno Ci ujawniać informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.
- Nie umniejszaj wysiłków dzieci podczas meczów lub treningów i nie obwiniaj za przegraną.
- Podejmując decyzje dotyczące dziecka, poinformuj je o tym i staraj się brać pod uwagę jego oczekiwania.
- Szanuj prawo dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępianie od zasady poufności, aby chronić dziecko, wyjaśnij mu to najszybciej jak to możliwe.
- Jeśli pojawi się konieczność porozmawiania z dzieckiem na osobności, zostaw uchylone drzwi do pomieszczenia i zadbaj, aby być w zasięgu wzroku innych. Możesz też poprosić drugiego pracownika o obecność podczas takiej rozmowy.

- Nie wolno Ci zachowywać się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).
- Zapewnij dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, mogą o tym powiedzieć Tobie lub wskazanej osobie (w zależności od procedur interwencji, jakie przyjęła instytucja) i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.
- Stosuj reguły fair play i zachęcaj do ich przestrzegania.
- Doceniaj słownie wysiłek i uczestnictwo zamiast koncentrować się na wydajności i wynikach.
- Nie angażuj się w niewłaściwe korzystanie z mediów społecznościowych, w tym nie wdawaj się w prywatne rozmowy z dziećmi w mediach społecznościowych i nigdy nie zamieszczaj komentarzy ani nie udostępniaj zdjęć i filmów, które mogłyby zagrozić ich dobru lub wyrządzić im krzywdę.
- Nie publikuj zdjęć, filmów ani innych informacji o dzieciach i ich rodzinach w osobistych mediach społecznościowych, np. na Facebooku lub stronach internetowych lub w mediach społecznościowych klubu, związku, bez zgody zainteresowanych dzieci i ich rodziców.

KONTAKT FIZYCZNY Z DZIEĆMI

Każde przemocowe działanie wobec dziecka jest niedopuszczalne. Istnieją jednak sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu: jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Nie można jednak wyznaczyć uniwersalnej stosowności każdego takiego kontaktu fizycznego, ponieważ zachowanie odpowiednie wobec jednego dziecka może być nieodpowiednie wobec innego. Kieruj się zawsze swoim profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie) i zachowując świadomość, że nawet przy Twoich dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie.

- Nie wolno Ci bić, szturchać, popychać ani w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej dziecka.
- Nigdy nie dotykaj dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.
- Zawsze bądź przygotowany na wyjaśnienie swoich działań.
- Nie angażuj się w takie aktywności jak łaskotanie, udawane walki z dziećmi czy brutalne zabawy fizyczne.
- Zachowaj szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły nadużyć i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania. Takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi. W takich sytuacjach powinieneś reagować z wyczuciem, jednak stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.
- Kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy. Jeśli będziesz świadkiem jakiegokolwiek z wyżej opisanych

zachowań i/lub sytuacji ze strony innych dorosłych lub dzieci, zawsze poinformuj o tym osobę odpowiedzialną i/lub postąp zgodnie zobowiązującą procedurą interwencji.

- Szanuj prywatność dzieci, np. nie wchodź pod prysznic i do szatni bez pozwolenia, nie otaczaj dzieci osobistą opieką, której dzieci nie potrzebują.

KONTAKTY POZA GODZINAMI PRACY

Co do zasady kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów sportowo-rekreacyjnych.

- Nie wolno Ci zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania ani spotykać się z nimi poza godzinami pracy. Obejmuje to także kontakty z dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych).
- Jeśli zachodzi taka konieczność, właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich rodzicami lub opiekunami poza godzinami pracy są kanały służbowe (e-mail, telefon służbowy).

7. Zasady bezpiecznej relacji dziecko-dziecko. Zachowania niedozwolone małoletnim

Bezpieczna relacja między małoletnimi w Klubie, jest kluczowa dla ich emocjonalnego i społecznego rozwoju. Oto kilka zasad, które Klub promuje, aby pomóc w zachowaniu takiej relacji:

- **Szanuj innych:** Każda osoba zasługuje na szacunek, niezależnie od różnic w wyglądzie, pochodzeniu czy zainteresowaniach. Promuj akceptację różnorodności.
- **Rozmawiaj z szacunkiem:** Zachęcaj dzieci do komunikacji z szacunkiem i uprzednio słuchania innych przed wypowiedzeniem swojego zdania. Ucz je, że słowa mogą mieć wpływ na uczucia innych.
- **Rozwiązywanie konfliktów:** Pomóż dzieciom rozumieć, że konflikty są naturalną częścią życia i można je rozwiązać bez używania przemocy. Nauka konstruktywnego rozwiązywania konfliktów jest kluczowa.
- **Współpraca:** Wspieraj zachęcanie do współpracy z innymi dziećmi. Wspólne projekty i zabawy uczą współpracy, empatii i budowania relacji.
- **Przyjaźń i wsparcie:** Pomagaj dzieciom w budowaniu przyjaźni i rozumieniu, że mogą na siebie liczyć. Wspieraj ich, aby były wsparciem dla swoich przyjaciół w trudnych chwilach.
- **Nie toleruj znęcania się:** Naucz dziecko, że znęcanie się nad innymi jest niedopuszczalne i może mieć poważne konsekwencje. Zachęcaj do zgłaszania przypadków znęcania się w Klubie.
- **Ogranicz wpływ negatywnych treści:** Monitoruj, co dziecko widzi i słyszy w mediach społecznościowych i innych mediach. Pomóż mu zrozumieć, że nie wszystko, co widzi, jest realne ani wartościowe.

- **Wspieraj zdrowe granice:** Naucz dzieci, jak ustalać zdrowe granice w relacjach, mówiąc "nie" w odpowiednich sytuacjach i szanując prywatność innych.
- **Wspieraj pomoc dla ofiar:** Naucz dziecko, że jeśli zobaczy lub usłyszy o przemocy, znęcaniu się lub dyskryminacji wobec innych dzieci, powinno to zgłosić odpowiedniej osobie dorosłej w Klubie.
- **Buduj zaufanie:** Twórz otoczenie, w którym dzieci czują się bezpieczne, by dzielić się swoimi uczuciami i obawami. Bądź dostępny, by słuchać i wspierać swoje dziecko.

Zachowania NEGATYWNE:

- Nie wolno Ci krzyczeć na koleżanki, kolegów, lekceważyć, obrażać, wyśmiewać, wykluczać z grupy;
- Nie wolno Ci używać języka nienawiści ani tzw. hejtu;
- Nie wolno Ci bić, szturchać, popychać ani w inny sposób naruszać nietykalność fizyczną koleżanki/kolegi ani używać jakiegokolwiek przemocy fizycznej;
- Nie wolno Ci nagrywać ani rozpowszechniać wizerunku kolegi/koleżanki bez ich jego/jej wyraźnej zgody;
- Nie wolno Ci wyrażać negatywnych, prześmiewczych komentarzy na temat zachowania, pracy, wyglądu kolegów/koleżanek;
- Nie wolno Ci pożyczać rzeczy innych bez ich zgody;
- Nie wolno Ci zabierać, ukrywać rzeczy innych osób;
- Nie wolno Ci spożywać **alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji** ani zachęcać do ich spożycia kolegów/koleżanek.

8. Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet

- Należy szanować prywatność innych – nieodpuszczalne jest nagrywanie, fotografowanie czy udostępnianie informacji bez zgody zainteresowanych.
- Użytkownicy są odpowiedzialni za swoje działania online. Należy unikać publikowania, udostępniania lub rozpowszechniania nieodpowiednich treści.
- Należy przestrzegać zasad bezpieczeństwa online. Nie należy udostępniać prywatnych danych, hasła oraz innych informacji.
- Zakazuje się dostępu do, publikowania i rozpowszechniania treści pornograficznych, nielegalnych, obraźliwych, dyskryminujących lub w inny sposób naruszających zasady etyki i prawa.
- Zakazuje się wszelkich form cyberprzemocy, takich jak zastraszanie, szkalowanie czy atakowanie innych dzieci on-line.

9. Zasady ochrony wizerunku i danych osobowych dzieci

MGKS “Huragan” Pobiedziska zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych dzieci zgodnie zobowiązującymi przepisami prawa. MGKS “Huragan” Pobiedziska, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę danych osobowych zgodnie z przyjętą dokumentacją wewnętrzną jednostki.

W swoich działaniach, Klub kieruje się odpowiedzialnością i rozważą wobec utrwalania, przetwarzania, używania i publikowania wizerunków dzieci. Dzielenie się zdjęciami i filmami z naszych aktywności służy celebrowaniu sukcesów dzieci, dokumentowaniu naszych działań i zawsze ma na uwadze bezpieczeństwo dzieci. Wykorzystujemy zdjęcia/nagrania pokazujące szeroki przekrój dzieci – chłopców i dziewczęta, dzieci w różnym wieku, o różnych uzdolnieniach, stopniu sprawności i reprezentujące różne grupy etniczne. Dzieci mają prawo zdecydować, czy ich wizerunek zostanie zarejestrowany i w jaki sposób zostanie przez nas użyty.

Klub uzyskuje pisemne zgody rodziców na robienie dzieciom zdjęć oraz publikowanie ich w mediach społecznościowych oraz stronie internetowej Klubu.

10. Jak rozpoznać przemoc wobec małoletniego?

Występowanie pojedynczego symptomu nie zawsze mówi o tym, że dziecko doświadcza przemocy, jeśli jednak symptom powtarza się, bądź występuje ich kilka równocześnie z dużym prawdopodobieństwem możemy określić, że mamy do czynienia z krzywdzeniem dziecka.

ZAREAGUJ, GDY:

- Dziecko jest często brudne, nieprzyjemnie pachnie,
- Dziecko kradnie jedzenie, pieniądze itp.,
- Dziecko żebrze,
- Dziecko jest głodne,
- Dziecko nie otrzymuje potrzebnej mu opieki medycznej, szczepień, okularów itp.,
- Dziecko nie ma własnego wyposażenia sportowego, odzieży, butów i innych przedmiotów;
- Dziecko ma widoczne obrażenia ciała (siniaki, poparzenia, ugryzienia, złamania kości itp.), których pochodzenie trudno jest wyjaśnić. Obrażenia są w różnej fazie gojenia,
- Podawane przez dziecko wyjaśnienia dotyczące obrażeń wydają się niewiarygodne, niemożliwe, niespójne itp. Dziecko często je zmienia,
- Pojawia się niechęć przed udziałem w zajęciach sportowych i rekreacyjnych,
- Dziecko nadmiernie zakrywa ciało, niestosownie do sytuacji i pogody,

- Dziecko boi się rodzica lub opiekuna, boi się przed powrotem do domu,
- Dziecko wzdryga się, kiedy podchodzi do niego osoba dorosła,
- Dziecko cierpi na powtarzające się dolegliwości somatyczne: bóle brzucha, głowy, mdłości itp.,
- Dziecko jest bierne, wycofane, uległe, przestraszone, depresyjne itp. lub zachowuje się agresywnie, buntuje się, samookalecza się itp.,
- Dziecko osiąga słabsze wyniki w sporcie w stosunku do swoich możliwości,
- Dziecko ucieka w świat wirtualny (gry komputerowe, Internet itp.),
- Dziecko używa środków psychoaktywnych,
- Dziecko nadmiernie szuka kontaktu z innym dorosłym (tzw. „lepkość” dziecka),
- Dziecko moczy i zanieczyszcza się bez powodu lub w konkretnych sytuacjach czy też na widok określonych osób,
- Dziecko ma otarcia naskórka, bolesność narządów płciowych i/lub odbytu,
- Dziecko jest rozbudzone seksualnie nie stosownie do wieku,
- Dziecko ucieka z domu,
- Nastąpiła nagle i wyraźna zmiana zachowania dziecka,
- Dziecko mówi o przemocy, opowiada o sytuacjach, których doświadcza,
- Inne...

ZWRÓĆ UWAGĘ, GDY:

- Rodzic (opiekun) podaje nieprzekonujące lub sprzeczne informacje lub odmawia wyjaśnienia przyczyn obrażeń dziecka,
- Rodzic (opiekun) odmawia, nie utrzymuje kontaktów z osobami zainteresowanymi losem dziecka,
- Rodzic (opiekun) mówi o dziecku w negatywny sposób, ciągle obwinia, poniża i strofuje dziecko (np.: używając określeń takich, jak „idiota”, „gnojek”, „gówniarz”),
- Rodzic (opiekun) poddaje dziecko surowej dyscyplinie lub jest nadopiekuńczy lub zbyt pobłażliwy lub odrzuca dziecko,
- Rodzic (opiekun) nie interesuje się losem i problemami dziecka,
- Rodzic (opiekun) często nie potrafi podać miejsca, w którym aktualnie przebywa dziecko,
- Rodzic (opiekun) jest apatyczny, pogrążony w depresji,
- Rodzic (opiekun) zachowuje się agresywnie,
- Rodzic (opiekun) ma zaburzony kontakt z rzeczywistością np.: reaguje nieadekwatnie do sytuacji, wypowiada się niespójnie,
- Rodzic (opiekun) nie ma świadomości lub neguje potrzeby dziecka,
- Rodzic (opiekun) faworyzuje jedno z rodzeństwa,
- Rodzic (opiekun) przekracza dopuszczalne granice w kontakcie fizycznym z dzieckiem (na przykład podczas zabawy),
- Rodzic (opiekun) nadużywa alkoholu, narkotyków lub innych środków odurzających.

JAK ROZMAWIAĆ Z DZIECKIEM KRZYWDZONYM ?

- Zadbaj o sprzyjające warunki rozmowy:
 - ✓ oddzielne pomieszczenie,
 - ✓ z dala od osób postronnych,
 - ✓ brak pośpiechu.
- Przyjmij pozycję ciała dostosowaną do pozycji dziecka – usiądź lub przykucnij.
- Używaj języka zrozumiałego dla dziecka.
- Okazuj dziecku szacunek, akceptację i empatyczne zrozumienie.
- Bądź cierpliwy – dziecko może zaprzeczać prawdzie.
- Nie naciskaj na dziecko – wyznanie całej prawdy może łączyć się z ogromnym lękiem.
- Unikaj naprowadzania dziecka na odpowiedzi, które chciałbyś usłyszeć.
- Okaż zrozumienie, że nie łatwo jest mówić o trudnych sprawach, zwłaszcza jeśli dotyczą rodziny.
- Pochwal za odwagę podjęcia rozmowy tj. nie za treść rozmowy, lecz za to, że mówi.
- Bądź świadomy oznak zaniepokojenia dziecka o los rodziców – nie wypowiadaj przy nim negatywnych opinii o rodzicach.
- Nazwij przemoc – przemocą i pokaż dziecku, że nie jest winne tego, co zrobił dorosły.
- Wesprzyj dziecko – utwierdź w przekonaniu, że nie tylko je to spotkało, że wiele dzieci przeżywa podobne problemy.
- Wyjaśnij dziecku w przystępny sposób, co zamierzasz dalej robić. Pamiętaj, jak trudna jest sytuacja dziecka ze względu na:
 - ✓ wstyd,
 - ✓ poczucie winy,
 - ✓ strach przed ponownym skrzywdzeniem,
 - ✓ tajemnicę,
 - ✓ lojalność wobec sprawcy przemoc.

11. Prawny obowiązek powiadomienia o przemocy stosowanej wobec dziecka

- Zgodnie z przepisami art. 304 § 1 Kodeksu Karnego, obowiązkiem społecznym jest zgłoszenie prokuratorowi lub Policji dowiedzenia się o popełnieniu przestępstwa, które podlega ściganiu z urzędu. Chociaż niezgłoszenie takiego podejrzenia nie skutkuje karą, z wyjątkiem określonych sytuacji przewidzianych w prawie, jest to etyczny obowiązek każdego obywatela.
- Zgodnie z Ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, osoby podejrzewające o popełnieniu przestępstwa z użyciem przemocy w rodzinie, w związku

z wykonywaniem swoich obowiązków służbowych lub zawodowych są zobowiązane do niezwłocznego zawiadomienia Policji lub prokuratora zgodnie z art. 12 ust. 1. Dodatkowo, zgodnie z ust. 2, świadkowie przemocy w rodzinie również powinni niezwłocznie powiadomić Policję, prokuratora lub inne podmioty działające na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

- Wszystkie instytucje publiczne, organizacje pozarządowe oraz społeczne, które świadczą usługi edukacyjne i opiekę nad dziećmi, a także jednostki odpowiedzialne za utrzymanie porządku publicznego, zapewnienie bezpieczeństwa oraz ochronę zdrowia i życia mieszkańców, są zobowiązane do ustanowienia systemu ochrony praw dzieci oraz do podejmowania skutecznych działań w przypadku wykrycia przypadków krzywdzenia dzieci. Obowiązek współpracy i koordynacji działań jest określony w art. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej
- Rozporządzenie z dnia 13 września 2011 r., ustanowione przez Radę Ministrów na podstawie ww. ustawy, określa procedurę działań, w tym wykorzystanie "Niebieskiej Karty," w przypadku przemocy w rodzinie, w tym przemocy wobec dzieci.
- Wypracowane procedury interwencji, zwłaszcza przez służby odpowiedzialne za ochronę bezpieczeństwa dzieci, zwiększają gwarancje ochrony praw dzieci oraz zwracają szczególną uwagę na wszelkie sygnały oznaczające niebezpieczeństwo dla dzieci, bądź wynikające z obserwacji. Pracownicy różnych służb, takie jak policja, pomoc społeczna, opieka zdrowotna oraz edukacja, oraz wszelkie placówki związane z dziećmi, ściśle współpracują ze sobą, stosując wypracowane procedury działania w celu zapewnienia ochrony i bezpiecznego rozwoju dzieci.

12. Procedura interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka przez osobę ze środowiska rodzinnego

- W przypadku uzyskania przez pracownika Klubu informacji, że dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji Zarządowi. Prezes Klubu wzywa opiekunów dziecka, którego krzywdzenie podejrzewa i informuje ich o podejrzaniach. Członkowie Zarządu powinni sporządzić opis sytuacji dziecka na podstawie rozmów z dzieckiem, trenerami / instruktorami i rodzicami.
- W przypadku gdy wyżej wymienione kroki okażą się nieskuteczne, a pracownicy oraz Członkowie Zarządu nadal posiadają przeświadczenie, iż dziecko może doznawać krzywdy w środowisku rodzinnym

Prezes Zarządu ma obowiązek powiadomić o tym: pomoc społeczną, policję lub szkołę w celu podjęcia przez te instytucje działań w ramach swoich obowiązków służbowych.

- Szczególną czujność należy zachować w sytuacji, gdy dziecko nie jest objęte opieką i wsparciem żadnych instytucji. Jest to dziecko, które może być pozostawione samo sobie i problem jego krzywdzenia może zostać niezauważony. Składając zawiadomienie (telefonicznie, pisemnie, ustnie, mailowo) uruchamia się procedury chroniące dziecko. Złożenie zawiadomienia nie wymaga zgody rodziców lub opiekunów krzywdzonego dziecka.
- Wszyscy pracownicy Klubu, którzy powzięli informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.
- W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie).

13. Procedura interwencji w sytuacji krzywdzenia dziecka przez pracownika Klubu

- Osoba podejrzewająca krzywdzenie dziecka przez pracownika Klubu zgłasza problem Członkom Zarządu.
- Prezes Zarządu odsuwa pracownika od bezpośredniej pracy z dziećmi do czasu wyjaśnienia zdarzenia.
- Prezes Klubu przeprowadza rozmowę z dzieckiem, jego rodzicami i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka. Prezes Klubu stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka;
- Prezes Klubu organizuje spotkanie/a z rodzicami/opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o potrzebie skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb;
- W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo, Prezes Klubu składa zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa we właściwej miejscowo jednostce policji lub prokuratury;
- W przypadku gdy pracownik dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, Prezes powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać pracownika/współpracownika podejrzewanego o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia. W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku pracy z osobą, która dopuściła się krzywdzenia.

14. Procedura interwencji w sytuacji krzywdzenia dziecka w Klubie przez rówieśników

- W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w Klubie (np. na zajęciach grupowych) należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego rodzicami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego rodzicami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego.
- Wspólnie z rodzicami dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.
- Z rodzicami dziecka poddawanego krzywdzeniu należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.
- W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzanе o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez rodziców, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.
- Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie.
- Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.

15. Procedura postępowania w przypadku cyberprzemocy i stalkingu

W przypadkach wystąpienia incydentu naruszenia bezpieczeństwa, zwłaszcza wobec naruszenia prawa, działania Klubu cechuje otwartość w działaniu, szybka identyfikacja problemu — określenie szkodliwych lub niezgodnych z prawem zachowań - i jego rozwiązywanie adekwatnie do poziomu zagrożenia, jakie wywołało w jednostce. W Klubie stosuje się obligatoryjne działania interwencyjne w przypadku cyberprzemocy i stalkingu, będące następstwem wystąpienia zagrożenia:

- działania wobec aktu/zdarzenia - opis przypadku, ustalenie okoliczności zdarzenia, zabezpieczenie dowodów oraz monitoring po interwencyjny;
- działania wobec uczestników zdarzenia (ofiara - sprawca - świadek, rodzice);
- działania wobec instytucji/organizacji/służb pomocowych i współpracujących – Policji, wymiaru sprawiedliwości, służb społecznych.

Informacja o tym, że w jednostce doszło do cyberprzemocy, może pochodzić z różnych źródeł. Osobą zgłaszającą fakt prześladowania może być poszkodowane dziecko, jego rodzice lub inne dzieci – świadkowie zdarzenia, pracownicy/trenerzy/instruktorzy.

Dopuszcza się anonimowe zawiadomienie o aktach przemocy na terenie Klubu, w tym także faktu cyberprzemocy.

SPOSÓB POSTĘPOWANIA:

- Osoba posiadająca wiedzę o zajściu powinna przekazać informację trenerowi, instruktorowi, który informuje o fakcie Prezesa Zarządu.
- Prezes Zarządu wspólnie z trenerem/instruktorom powinni dokonać analizy zdarzenia i zaplanować dalsze postępowanie.
- Do zadań Klubu należy także ustalenie okoliczności zdarzenia i ewentualnych świadków.

Zabezpieczenie dowodów

- Wszelkie dowody cyberprzemocy powinny zostać zabezpieczone i zarejestrowane. Należy zanotować datę i czas otrzymania materiału, treść wiadomości oraz, jeśli to możliwe, dane nadawcy (nazwę użytkownika, adres e-mail, numer telefonu komórkowego itp.) lub adres strony www, na której pojawiły się szkodliwe treści czy profil.
- Zabezpieczenie dowodów nie tylko ułatwi dalsze postępowanie dostawcy usługi (odnalezienie sprawcy, usunięcie szkodliwych treści z serwisu), ale również stanowi materiał, z którym powinny zapoznać się wszelkie zaangażowane w sprawę osoby.
- Klub podejmuje działania mające na celu identyfikację sprawcy cyberprzemocy.
- W przypadku, gdy zostało złamane prawo, a tożsamości sprawcy nie udało się ustalić należy niezwłocznie skontaktować się z policją.

Działania wobec sprawcy cyberprzemocy

- W przypadku, gdy sprawca cyberprzemocy jest znany i jest on uczestnikiem zajęć Klubu, Prezes Zarządu powinien podjąć następujące działania:
 - ✓ przeprowadzić rozmowę z małoletnim, której celem jest ustalenie okoliczności zajścia, wspólnie zastanowić się nad jego przyczynami i poszukać rozwiązania sytuacji konfliktowej;
 - ✓ omówić z dzieckiem skutki jego postępowania i poinformować o konsekwencjach regulaminowych, które zostaną wobec niego zastosowane;
 - ✓ zobowiązać sprawcę do zaprzestania swojego działania i usunięcia z Sieci szkodliwych materiałów;
 - ✓ ustalić ze sprawcą sposób zadośćuczynienia wobec ofiary cyberprzemocy.
- Jeśli w zdarzeniu brała udział większa grupa dzieci, należy rozmawiać z każdym z nich z osobna, zaczynając od lidera grupy.
- Nie należy konfrontować sprawcy i ofiary cyberprzemocy.

- Rodzice sprawcy zostają poinformowani o przebiegu zdarzenia i zapoznani ze zgromadzonym materiałem, a także z decyzją w sprawie dalszego postępowania i podjętych przez Klub środków dyscyplinarnych wobec ich dziecka.
- We współpracy z rodzicami można opracować projekt kontraktu dla dziecka, określającego zobowiązania dziecka, rodziców i przedstawiciela Klubu oraz konsekwencje nieprzestrzegania przyjętych wymagań i terminy realizacji zadań zawartych w umowie.
- Wobec sprawcy cyberprzemocy Klub może zastosować karę w postaci ograniczenia uczestnictwa dziecka w zajęciach prowadzonych przez MGKS "Huragan" Pobiedziska.

Działania wobec ofiary cyberprzemocy

- Klub zgłasza zaistniały incydent do szkoły, do której uczęszcza ofiara cyberprzemocy, gdzie może otrzymać odpowiednią pomoc psychologiczno-pedagogiczną udzielaną przez pedagoga lub psychologa szkolnego.
- Po zakończeniu interwencji należy monitorować sytuację dziecka sprawdzając, czy nie są wobec niego podejmowane dalsze działania przemocowe bądź odwetowe ze strony sprawcy.
- Rodzice dziecka będącego ofiarą cyberprzemocy zostają poinformowani o problemie, podjętych działaniach Klubu i w miarę potrzeb, otrzymują wsparcie i pomoc specjalistów.
- Osoba, której dziecko zaufało informując o cyberprzemocy, ma obowiązek postępować tak, by swoim zachowaniem i działaniem nie narazić świadka zgłaszającego problem.
- Osoby uczestniczące w wyjaśnieniach zdarzenia (pracownicy Klubu) zobowiązane są do sporządzenia notatki służbowej z rozmów ze sprawcą, poszkodowanym, ich rodzicami oraz świadkami zdarzenia.
- Jeśli zostały zabezpieczone dowody cyberprzemocy, należy je również włączyć do dokumentacji zdarzenia (wydruki, opis, itp.).
- Jeśli rodzice sprawcy cyberprzemocy odmawiają współpracy lub nie stawiają się do jednostki, a małoletni nie zaniechał dotychczasowego postępowania, Prezes Zarządu powinien pisemnie powiadomić o zaistniałej sytuacji sąd rodzinny, szczególnie jeśli napływają informacje o innych przejawach demoralizacji dziecka.
- Klub MGKS "Huragan" Pobiedziska bardzo ściśle współpracuje ze Szkołą, do której uczęszczają zarówno ofiara, jak i sprawca.
- W przypadku szczególnie drastycznych aktów agresji z naruszeniem prawa, Prezes Zarządu zobowiązany jest zgłosić te fakty policji i do sądu rodzinnego.

16. Ważne telefony i adresy

Jednostka pomocowa	adres	telefon
Ośrodek Pomocy Społecznej w Pobiedziskach	<u>Władysława Jagiełły 41,</u> <u>62-010 Pobiedziska</u>	<u>61 815 20 00</u>
Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Swarzędzu, Filia w Pobiedziskach	<u>Kazimierza Odnowiciela 16,</u> <u>62-010 Pobiedziska</u>	<u>61 815 46 74</u>
Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Poznaniu	ul. Słowackiego 8, 60-823 Poznań	61 841 07 10

POZOSTAŁE POMOCNE NUMERY TELEFONU DLA OSÓB DOTKNIĘTYCH PRZEMOCĄ:

- **Telefon Zaufania** - 19 288 (linia dostępna od poniedziałku do piątku w godz. 20:00 - 08:00; w soboty, niedziele i święta - całodobowo);
- **Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”** – tel. 800 120 002 (linia dostępna 24 godziny na dobę i przez siedem dni w tygodniu) oraz e-mail: niebieskalinia@niebieskalinia.info;
- **Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” Instytutu Psychologii Zdrowia** – tel. (22) 668 70 00 oraz 116 123 (linia dostępna 24 godziny na dobę i przez siedem dni w tygodniu);
- **Fundacja Feminoteka** - Telefon przeciwpromocowy dla kobiet doświadczających przemocy (w tym kobiet transseksualnych) – tel. 888 88 33 88 (telefon czynny od poniedziałku do piątku w godz. 11 – 19);
- **Centrum Praw Kobiet** – tel. 800 107 777 (telefon interwencyjny czynny całą dobę; po połączeniu należy wybrać 1 i potem 3);
- **Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę** – Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży – tel. 116 111 (linia dostępna 24 godziny na dobę i przez siedem dni w tygodniu) oraz Telefon dla rodziców i pracowników, którzy potrzebują wsparcia i informacji w zakresie przeciwdziałania i pomocy psychologicznej dzieciom przeżywającym kłopoty i trudności takie jak: agresja i przemoc w szkole – tel. 800 100 100 (linia czynna od poniedziałku do piątku, w godz. 12 – 15);

- **Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka** – tel. 800 12 12 12 (linia dostępna 24 godziny na dobę i przez siedem dni w tygodniu);
- **Anonimowa Policyjna Linia Specjalna „Zatrzymaj Przemoc”** – tel. 800 120 148 – (bezpłatna linia dostępna 24 godziny na dobę i przez siedem dni w tygodniu);
- **Linia wsparcia psychologicznego Polskiego Czerwonego Krzyża** – tel. (22) 230 22 07 (linia dostępna od poniedziałku do piątku w godz. 16 – 20);
- **Bezpłatna aplikacja mobilna „Twój parasol”** – <https://twojparasol.com/>.

17. Monitoring stosowania Standardów Ochrony Małoletnich

Zarząd Klubu jest odpowiedzialny za Standardy Ochrony Małoletnich. Do obowiązków Członków Zarządu należy:

- monitorowanie realizacji Standardów,
- reagowanie na sygnały naruszenia niniejszych Standardów,
- prowadzenie rejestru zgłoszeń,
- proponowanie zmian w niniejszych Standardach.

Prezes Zarządu jest zobowiązany przeprowadzać raz w roku ankietę monitorującą poziom realizacji wewnętrznych procedur ochrony dzieci przez krzywdzeniem. Pracownicy mogą proponować zmiany w procedurach oraz wskazywać naruszenia procedur. Prezes dokonuje opracowania wypełnionych przez pracowników Klubu ankiet. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazuje pozostałym Członkom Zarządu.

Prezes Zarządu w razie potrzeby wprowadza do Standardów niezbędne zmiany i ogłasza pracownikom Klubu nowe brzmienie. Podczas zebrań pracowniczych Prezes Zarządu przypomina pracownikom o obowiązujących w jednostce procedurach oraz zasadach.

18. Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego

W każdym z powyższych przypadków zakładana jest **Karta interwencji**. Kartę interwencji zakłada i prowadzi Prezes Zarządu. Kartę oraz inne dokumenty zgromadzone w danej sprawie załącza się do dokumentacji osobowej dziecka. Zasady i okres przechowywania dokumentów dzieci określa Polityka ochrony danych osobowych obowiązująca w Piłkarskim Klubie Sportowym.

19. Zasady udostępniania Standardów Ochrony Małoletnich

Ogłoszenie Standardów Ochrony Małoletnich następuje w sposób dostępny **dla pracowników**, w szczególności poprzez umieszczenie Standardów na tablicy ogłoszeń w budynku Klubu oraz poprzez przesłanie jej tekstu drogą elektroniczną.

Rodzice/opiekunowie dzieci zostają poinformowani o Standardach Ochrony Małoletnich poprzez wywieszenie dokumentu na tablicy ogłoszeń w budynku Klubu oraz podczas zebrań organizacyjnych.

Dzieci zostają poinformowani o wejściu w życie Standardów Ochrony Małoletnich poprzez umieszczenie Standardów na tablicy ogłoszeń dla dzieci. Dla dzieci zostaje ogłoszona skrócona wersja Standardów zawierająca istotne informacje dla małoletnich.

Niezależnie od powyższych zasad ogłoszenia Standardy Ochrony Małoletnich zostają również udostępnione poprzez zamieszczenie jej, wraz z wersją skróconą dla małoletnich na stronie internetowej klubu.

Załącznik nr 1 – Karta interwencji

1. Imię i nazwisko Dziecka		
2. Przyczyny interwencji (forma krzywdzenia)		
3. Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia		
4. Opis działań podjętych przez Klub	Data	Działanie
5. Spotkanie z opiekunami Dziecka	Data	Opis spotkania
6. Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe)	• Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, • Wniosek o wgląd w sytuację Dziecka/rodziny, • Inny rodzaj interwencji. Jaki? :	
7. Dane dotyczące interwencji (nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję) i data interwencji		
8. Wyniki interwencji: działania organów wymiaru sprawiedliwości, jeśli jednostka uzyskała informację o wynikach/działaniach jednostki/działania rodziców	Data	Działanie

Załącznik nr 2 – Oświadczenie o niekaralności i zobowiązaniu do przestrzegania podstawowych zasad ochrony Dzieci

.....

(Miejscowość, data)

Ja, PESEL
oświadczam, że nie byłem/em skazany za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności
oraz przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę małoletniego i nie toczy się przeciwko mnie żadne
postępowania karne ani dyscyplinarne w tym zakresie.

Ponadto oświadczam, że zapoznałem się z zasadami ochrony Dzieci obowiązującymi w MGKS “Huragan”
Pobiedziska w Pobiedziskach i zobowiązuje się do ich przestrzegania.

.....

(podpis)

Załącznik nr 3 – Monitoring standardów – ankieta

ANKIETA

dla pracowników dotycząca stosowania standardów ochrony małoletnich

l. p.	Pytanie	Tak	Nie
1.	Czy zna Pani/Pan dokument Standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem - Procedury wewnętrzne regulujące ochronę małoletniego przed krzywdzeniem?		
2.	Czy zapoznała się Pani/Pan z treścią tego dokumentu?		
3.	Czy stosuje Pani/Pan w swojej pracy zapisy tego dokumentu?		
4.	Czy Pani/Pana zdaniem w jednostce przestrzegane są Standardy Ochrony Małoletnich ?		
5.	Czy zaobserwowała Pani/Pan naruszenie zasad zawartych w Standardach Ochrony Małoletnich przez innego pracownika?		
6.	Czy potrafi Pani / Pan rozpoznawać objawy krzywdzenia dzieci?		
7.	Czy potrafi Pani / Pan rozpoznawać czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci?		
8.	Czy zna Pani / Pan prawne aspekty ochrony małoletnich?		
9.	Czy potrafi Pani / Pan rozpoznawać przemoc rówieśniczą?		
10.	Czy potrafi Pani / Pan rozpoznawać przemoc domową?		

11.	Czy zna Pani/Pan procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie przyjęte w jednostce?		
12.	Czy zna Pani/Pan zagrożenia w sieci?		
13.	Czy potrafi Pani / Pan rozpoznawać cyberprzemoc?		
14.	Czy stosuje Pani / Pan działania profilaktyczne przed krzywdzeniem? Jeżeli tak to jakie:		
15.	Czy wie Pani/Pan jak reagować na objawy krzywdzenia dzieci?		
16.	Czy wie Pani/Pan do kogo zgłaszać objawy krzywdzenia dzieci?		
17.	Czy wie Pani/Pan kto odpowiada w jednostce za zgłaszanie do Policji lub prokuratury zawiadomień o możliwości popełnienia przestępstwa?		
18.	Czy wie Pani/Pan kto odpowiada w jednostce za zgłaszanie do sądu rodzinnego wniosku o wgląd w sytuację rodziny?		
19.	Czy wie Pani/Pan gdzie w jednostce zostały udostępnione (fizycznie lub w sieci) dokumenty związane ze Standardami ochrony małoletnich przed krzywdzeniem?		
20.	Czy wie Pani/Pan gdzie w jednostce zostały zamieszczone wersje skrócone Standardy dla małoletnich?		
21.	Czy ma Pani/Pan jakieś uwagi/ poprawki/ sugestie dotyczące jest Standardów ochrony małoletnich? Jeśli tak proszę wymienić:		
22.	Czy udostępnia Pani/Pan materiały edukacyjne dla dzieci dotyczące na temat przeciwdziałania krzywdzeniu i zapewniania bezpieczeństwa dzieci?		
23.	Czy jednostka udostępnia dzieciom materiały edukacyjne (broszury, ulotki, książki) dotyczące ich praw, ochrony przed zagrożeniami przemocą i wykorzystywaniem?		
24.	Czy uzyskała Pani /Pan dostęp do danych kontaktowych placówek zapewniających pomoc i opiekę w trudnych sytuacjach życiowych		

	oraz do przydatnych informacji dotyczących możliwości podnoszenia umiejętności wychowawczych i ochrony dzieci przed krzywdzeniem?		
25.	Czy w jednostce wyeksponowane są informacje dla dzieci na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numery bezpłatnych telefonów zaufania dla małoletnich?		
26.	Czy przekazywała Pani/Pan rodzicom informacji o Standardach obowiązujących w jednostce lub inne informacje dotyczące ochrony małoletnich przed krzywdzeniem? Jeżeli tak to jakie, oprócz Standardów ?		

Załącznik nr 4 – Wzór notatki służbowej

.....

(miejscowość, data)

NOTATKA SŁUŻBOWA

Dnia

w

(miejsce)

o godzinie odbyło się spotkanie, w którym uczestniczyli:

1.
2.
3.

Tematyka spotkania obejmowała:

.....

.....

Ustalono:

.....

.....

(podpis, stanowisko służbowe)

Załącznik nr 5 – Oświadczenie pracownika

Wzór. - Oświadczenie pracownika o zapoznaniu się z Standardami Ochrony Małoletnich

....., dnia

(imię i nazwisko)

.....

(stanowisko)

OŚWIADCZENIE

Ja niżej podpisana/y oświadczam, że zapoznałem/łam się z Standardami Ochrony Małoletnich w MGKS "Huragan" Pobiedziska w Pobiedziskach i przyjmuję je do realizacji.

.....

(czytelny podpis)

Załącznik nr 6 – zakres danych pracownika niezbędnych do sprawdzenia w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym

Zakres danych pracownika niezbędnych do sprawdzenia w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym.

(§ 14 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 31 lipca 2017 r. w sprawie trybu, sposobu i zakresu uzyskiwania i udostępniania informacji z Rejestru z dostępem ograniczonym oraz sposobu zakładania konta użytkownika)

Pierwsze imię i nazwisko:

Data urodzenia:

Pesel:

Nazwisko rodowe:

Imię ojca:

Imię matki:

Rejestr dostępny jest na stronie: <https://rps.ms.gov.pl/>

Załącznik nr 7 – Wzór zawiadomienia o podejrzeniu popełnieniu przestępstwa

....., dn.

(miejscowość, data)

.....

.....

(dane osoby składającej zawiadomienie)

Do

.....

.....

(dane jednostki Policji lub prokuratury)

ZAWIADOMIENIE o podejrzeniu popełnieniu przestępstwa

Zawiadamiam o podejrzeniu popełnieniu w dniu *(data)*
w *(miejsce popełnienia przestępstwa)*
przestępstwa *(rodzaj przestępstwa)* na
rzecz *(osoba pokrzywdzona)*, przez
(dane sprawcy lub informacja, że sprawca nieznany) oraz wnoszę o wszczęcie w tej sprawie postępowania
przygotowawczego.

Uzasadnienie

[W uzasadnieniu powinien zostać uwzględniony dokładny opis stanu faktycznego, sytuacji związanej z popełnieniem przestępstwa: data, miejsce, okoliczności przestępstwa, świadkowie.]

.....
(podpis pokrzywdzonego lub osoby składającej zawiadomienie)

Załączniki:

- (należy wymienić tutaj dokumenty, do których odnosiliśmy się w uzasadnieniu)

Załącznik nr 8 – Wzór wniosku o wgląd w sytuację rodzinną dziecka

..... dnia

Sąd Rejonowy w

Wydział Rodzinny i Nieletnich

Wnioskodawca:

Imię i nazwisko lub nazwa instytucji

reprezentowana przez:

adres do korespondencji:

WNIOSEK O WGLĄD W SYTUACJĘ RODZINNĄ DZIECKA

Niniejszym wnoszę o wgląd w sytuację małoletniego (*imię i nazwisko dziecka, data urodzenia*), zamieszkałej/go w przy ul. i wydanie odpowiednich zarządzeń opiekuńczych.

Uzasadnienie:

Mając powyższe fakty na uwadze można przypuszczać, że dobro małoletniego jest zagrożone a rodzice nie wykonują właściwie władzy rodzicielskiej. Dlatego wniosek o wgląd w sytuację rodzinną małoletniej i ewentualne wsparcie rodziców jest uzasadniony.

.....
.....
.....
.....
.....
.....

(W uzasadnieniu powinny zostać uwzględnione dane osobowe dziecka oraz dane dotyczące rodziców/opiekunów dziecka. Ponadto należy zawrzeć informację na temat sytuacji w skutek, której np. popełniono przestępstwo wobec dziecka. W uzasadnieniu powinny się znaleźć także informacje dotyczące osób, które były/są świadkami zdarzeń. W końcowej części wniosku należy uwzględnić oczekiwania Państwa względem Sądu)

Mając na uwadze powyższe, wnoszę/wnosimy o podjęcie stosownych działań prawnych w celu zabezpieczenia zdrowia i życia małoletniego.

.....

(imię i nazwisko osoby składającej wniosek)

Załącznik nr 9 – Plan pomocy dziecku

PLAN POMOCY DZIECKU

Dane dziecka:

Imię i nazwisko:

Plan opracowany na okres od do

Obszar obejmowany wsparciem	
Cele	
Sposoby wsparcia	
Formy pomocy jednostki <i>(jeśli takie zostaną ustalone)</i>	
Działania wspierające	

rodziców dziecka,	
Zakres współdziałania jednostki oświatowej z innymi podmiotami <i>(w zależności od potrzeb)</i>	

.....

(podpis osób/osoby przygotowującej plan)

.....

(podpis Prezesa)